

996

PISMO OKÓLNE Nr 228 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 września 1954 r.

w sprawie wykonywania przepisów art. 6 ust. 3 ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy.

Art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy (Dz. U. Nr 20, poz. 168) ustala, że pracownik, pobierający wynagrodzenie stałe (ryczałtowe, miesięczne itp.) traci w każdym przypadku opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia tę część wynagrodzenia, która przypada za dni opuszczone.

Z okoliczności, że przepis ten umieszczony został w art. 6 ustawy, mówiącym o karach porządkowych, niektóre zakłady pracy wysnuły błędny wniosek, że w przypadku wymierzenia kary sądowej (art. 7 ustawy) nie zachodzi obowiązek pomniejszenia wynagrodzenia pracownika o tę część wynagrodzenia stałego, która przypada na dni opuszczone bez usprawiedliwienia.

W związku z tym wyjaśniam, że przepis art. 6 ust. 3 ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy ma zastosowanie w każdym przypadku opuszczenia pracy bez usprawiedliwienia, niezależnie od tego, czy pracownikowi wymierzono karę porządkową, czy sądową.

Utrata prawa do części wynagrodzenia nie stanowi bowiem kary za naruszenie przepisów ustawy o zabezpieczeniu socjalistycznej dyscypliny pracy, a jedynie zapobiega niesłusznemu pobrańiu przez pracownika wynagrodzenia za czas nie przepracowany z winy pracownika.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Minc*